

[Socialministeren.]

gaaet fra de 4 500 Kr., der var foreslaaet som Aarslønsmaksimum af Flertallet i det Udvalg, der havde beskæftiget sig med Loven, og op til 5 000 Kr., og paa dette Grundlag vilde det ærede Medlem gerne have en Udvalgsbehandling, for at man fra Partiet Venstres Side kunde faa Lejlighed til eventuelt at stille Ændringsforslag. Jeg havde nu ikke troet, at det havde været saa nødvendigt for Partiet Venstre at markere sin Stilling her i Folketinget. Det blev jo gjort allerede i Landstinget, hvor Venstres Udvalgsmedlemmer stillede det Ændringsforslag, som jeg forstaar det ærede Medlem ogsaa ønsker skal stilles her i Tinget. Ved den Lejlighed gjorde Venstres Landstingsmænd deres Stilling op, og jeg regner med, at det er Venstres Stilling ogsaa her i Tinget. Det skal jeg gerne understrege her; det regner jeg med. Men det er ogsaa rigtigt, at til sidst stemte Partiet Venstres Repræsentanter i Landstinget for de 5.000 Kr., som jeg havde foreslaaet, og jeg vilde derfor ikke have ment, at det var nødvendigt for Partiet Venstre ogsaa her i det høje Folketing at fremsætte dette Ændringsforslag.

Men det er klart, jeg skal gerne i Udvalget give de Oplysninger paa alle Omraader, der eventuelt kan ønskes; jeg beder bare om, at man gør det saa hurtigt, at Lovforslaget kan blive vedtaget i indeværende Uge, for der er mange Medborgere, der venter paa, at denne Lovgivning skal blive gennemført, ogsaa med den tilbagevirkende Kraft, som det ærede Medlem Hr. Fibiger omtalte.

Jeg havde, hvad ogsaa det ærede Medlem udtalte, oprindelig i Landstinget foreslaaet, at Arbejdsgiverne skulde betale hele Udgiften, ogsaa Udgiften ved den tilbagevirkende Kraft. Jeg tror, det er en almindelig Opfattelse blandt os alle herinde, at det maa være Arbejdsgiverne, der betaler de Præmier, der er Tale om, for ulykkesramte Arbejdere, men i Landstinget gik jeg altsaa under Forhandlingerne med til, at Halvdelen af Beløbet blev betalt af Staten, under Hensyn til at Lovforslaget er blevet en Del forsinket, en Forsinkelse, som jeg dog for mit Vedkommende ikke har den væsentligste Skyld i, idet jeg ikke har været Minister saa længe. Men altsaa, Halvdelen af Udgifterne bæres nu efter Lovforslaget af Staten, og jeg henstiller til de ærede Medlemmer, at dette nu bliver staaende. Jeg kan ikke se det muligt for mig paa nuværende Tidspunkt at skaffe flere Penge til det Formaal, der her er Tale om. Jeg beder derfor om, at de ærede Med-

lemmer vil blive staaende ved det, vi var enige om i Landstinget.

Det ærede kommunistiske Medlem var ikke fornøjet, og det var navnlig 13 Ugers Bestemmelsen, det ærede Medlem var meget misfornøjet med. Jeg har, allerede da jeg havde Ordet første Gang her, gjort opmærksom paa, at jeg heller ikke er begejstret for, at det ikke har været muligt for mig allerede paa nuværende Tidspunkt at stille et Forslag, der kunde ændre disse Forhold, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg er mindst lige saa interesseret som det ærede Medlem i at faa Spørgsmaalet løst. Men naar nu Forholdet er det, at der har siddet et Udvalg, der har beskæftiget sig med Problemerne i Forbindelse med Ulykkesforsikringsloven, et Udvalg, hvori der ogsaa var en Repræsentant for De samvirkende Fagforbund, en Repræsentant for Arbejderne, og naar dette Udvalg har henvist Spørgsmaalet til Behandling i Sygekasseudvalget, saa finder jeg det ogsaa rimeligt; at jeg afventer Resultatet af dette Udvalgs Arbejde, eventuelt i Forbindelse med et andet Udvalgsarbejde, som foreslaas af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, og som jeg forstaar det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen ogsaa var interesseret i. Jeg har imidlertid anmodet det Udvalg, som paa nuværende Tidspunkt beskæftiger sig med Spørgsmaalet, om at fremme Arbejdet, og det er mit Haab, at der kan opnaas et Resultat, der kan løse Problemet med de 13 Uger paa tilfredsstillende Maade og forhaabentlig ogsaa saaledes, at der kan vindes Tilslutning til Løsningen i dette høje Ting.

Den ærede kommunistiske Ordfører er heller ikke tilfreds med Dagpengenes Størrelse, selv om det ærede Medlem udtalte, at der er sket et glædeligt Skridt i den rigtige Retning; jeg tror, det var de Ord, det ærede Medlem brugte. Jeg forstaar nu ikke, at det ærede Medlem er saa misfornøjet med f. Eks. Dagpengenes Størrelse. Saa vidt jeg erindrer, stillede det ærede Medlems Parti i 1946 Forslag om en Dagpengestørrelse paa 11 Kr. 35 Øre. Nu er vi altsaa naaet til at stille Forslag om en Dagpengesats paa 12 Kroner 50 Øre. Vi er altsaa tilfældigvis kommet til at stille et Forslag, der ligger højere end det, det ærede Medlem stillede i 1946. Da var det 11 Kr. 35 Øre, og nu er vi oppe paa 12 Kr. 50 Øre, og saa er det ærede Medlem ikke fornøjet hermed! Det er der selvfølgelig ikke noget at gøre ved. Men jeg understreger altsaa, hvad jeg har sagt, at vi inden for Regeringen og inden for Social-